

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Tomáše Foltase a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Nejvyšší správní soud**, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, o námitce podjatosti ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 62 A 36/2014,

t a k t o :

Soudci Krajského soudu v Brně JUDr. David Raus, Mgr. Kateřina Kopečková a Mgr. Petr Šebek **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 62 A 36/2014.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 5. 2014, č. j. 4 As 94/2014 – 9 obsahující výzvu k zaplacení soudního poplatku a doložení, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je vyžadováno pro výkon advokacie, nebo předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti.

Krajský soud v Brně poučil žalobce o složení senátu 62 A, kterému byla věc podle rozvrhu práce přidělena. Na toto poučení reagoval žalobce podáním, ve kterém vznesl námitku podjatosti vůči soudcům senátu 62 A – JUDr. Davidu Rausovi, Mgr. Kateřině Kopečkové a Mgr. Petru Šebkovi. Tuto námitku odůvodnil tím, že uvedení soudci mu upřeli „právo na spravedlivý proces a zákonnost řízení“ v dřívějším řízení vedeném pod sp. zn. 62 A 11/2014.

Soudci JUDr. Davida Rause, Mgr. Kateřiny Kopečkové a Mgr. Petra Šebka se shodně vyjádřili k námitce podjatosti tak, že jim nejsou známi žádné důvody, pro které by bylo možno pochybovat o jejich podjatosti.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Podle citovaného ustanovení je důvodem pro vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci jednak skutečnost, že se podílel na jejím rozhodování již v předchozím správním nebo soudním řízení a jednak takový vnitřní vztah soudce k věci samé, k účastníkům či k jejich zástupcům, že míra a povaha tohoto vztahu poskytuje důvod k pochybnostem

o jeho nepodjatosti. Za poměr k věci se považuje přímý zájem soudce na projednávané věci, zejména zájem na jejím výsledku. Vyloučen by byl také soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním v průběhu soudního řízení. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům, kromě příbuzenských a obdobných vztahů, mohou vzniknout i tehdy, je-li soudcův vztah k účastníkům, případně zástupcům, přátelský či naopak zjevně nepřátelský.

V daném případě spatřuje žalobce důvod podjatosti soudců výlučně v jejich postupu a rozhodnutí ve věci vedené pod sp. zn. 62 A 11/2014. To však nemůže být důvodem pro vyloučení soudce z projednávané věci žalobce. Ust. § 8 odst. 1 s. ř. s. jednoznačně uvádí, že důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Skutečnost, že soudce rozhodoval v jiné věci žalobce, nemůže být sama o sobě důvodem jeho podjatosti (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2008, č. j. 6 Ads 123/2007 – 53).

Vyloučení soudce z důvodů uvedených v ust. § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Postup, kdy je věc odnímána soudu příslušnému a přikázána soudu, resp. soudci, jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Soudce lze vyloučit z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které reálně brání, aby rozhodoval v souladu se zákonem.

Vzhledem tedy k tomu, že uvedené skutečnosti nemohou být, ve smyslu ust. § 8 odst. 1 s. ř. s., důvodem pro vyloučení soudců, přičemž jiné relevantní skutečnosti žalobce neuvedl, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. července 2014

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu